ВЕСТНИК

НА БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ

www.BulgariansInDetroit.com брой 3, 2011

Зима в Мичигън

В този брой четете:

Размисли за 3-ти март 2

Празнуване на 3-ти март в 4-5

Вечеринка на 11 март 6

Трябва ли на българската емиграцията 8

Пистите на Хоутън ...14

Застраховка за имотни ...16

Ловджийски забешки 18

Български бебета 19

Стихотворение-загадка 20

КОГАТО ПОЛИТИКАТА НЕ Е МАТЕМАТИКА (РАЗМИСЛИ ЗА 3-ТИ МАРТ)

Голямата политика винаги е била шахматно поле, където фигурите се разместват от дългите ръце на невидими за обикновения свят играчи; голямата политика винаги е била сметка – кога по-тънка, кога по-дебела, но винаги с изгода за дърпащите конците, а малките държави – винаги играчки или апетитни хапки в устата на големите и силните на деня. Само там, където има саможертва, политическите сделки и тъмните афери си остават за политиците, а фактите и жертвената любов – за историята. Има такава дата в календара на България, която принадлежи на историческата памет – всенародната, истинската, вечната...

Трети март! Ден велик, ден съдбовен, ден възкресение за България. Ден, в който обичта и преклонението пред освободителите пламва с нова сила и вече 133 години напомня за саможертвата, родила сред огън и кръв свободата на България. Няма забрава за такъв ден – има памет - всенародна, истинска, вечна.

Пътят до щаб–квартирата в Сан-Стефано, до заветната дата 3-ти март 1878 година не е нито лек, нито кратък. За България – той тръгва от отминалите, но страшни пожари на Чипровското въстание още през 1688 година, а за освободителката Русия - от легендарния поход на Дибич Забалкански през 1828 година. Но трябва да минат векове, за да може лелеяната българска свобода да се яви пред света със своя платформа и свое знаме. През тези робски години тя не само зрее за себе си, но и за Европа и за историята. В нейната бавна, но дълбока река се вплитат хиляди имена и стотици хиляди подвизи – на знайни и незнайни български синове, които „любят, тачат и милеят“. Пулсира животът в разраненото тяло на България и набира сили, за да докаже, че там, под белезите на камшиците и раните от оковите, става нещо велико - святата и чиста свобода търси брод към бъдещето си. И го заявява: години преди историческото утро в Сан-Стефано, България вече има онази страшна, но славна летопис, която й дава правото да гледа света в очите – Чипровското въстание, Велчовата завера, Априлското въстание, Ботевата чета, които събуждат, преобръщат и запалват с гняв съвестите на епохата. Тези разбунени съвести поставят на дневен ред в Европа и „българския въпрос“:

...“Скърбя, че не мога да участвам във вашите боеве“ – излита послание от малкото островче Капрера, където боледува остарелият титан на революцията и свободата Джузепе Гарибалди, но... официална Италия се прави на глуха за вика му...

...“Да защитим българската кауза!“ – зове Феликс Каниц, но... дворцова Австро-Унгария предпочита концертите и танците.

В мъглите над Темза Уилям Гладстон тръби в двете си брошури: “Българските ужаси“ и „Уроци по кланета“, „че в България се вършат невиждани кръвопролития“, но... кралица Виктория и лордовете край нея невъзмутимо отпиват от чашите с чай...

В Париж Франсоа Копе готви пиеса за разпятието на България, а великият Виктор Юго крещи в лицето на света: “Избиват един народ!“, но... правителството на Франция нехае... И още много съвести проговарят, но светът на короните и цилиндрите е глух и сляп. Тогава вълшебните думи: “Ако всички оглушеят и ако всички ослепеят, една Русия пак би видяла и чула!“ - пророчески се шепнат от уста на уста и покълват надежда, вяра и сила в изтерзания български народ.

А там, в далечна Русия, Тургенев вече е написал гневните строфи в „Крикет в Уиндзор“ и

е дамгосал височайшите петроградски особи, Достоевски също гневно ги е заклел, а Репин, Маковски, Менделеев и Крамской, и още десетки светила на руската култура настояват за незабавен поход: „Ваше Величество – пишат дипломатите Игнатиев и Церетелев на императора Александър Втори – дългът зове Русия на помощ!“, за да стигнем и до простичките думи на младия писател Всеволод Гаршин: “Скъпа моя майко, не мога да се скрия зад стените...“ и отговорът на майката не закъснява: “С Бога, сине...“

Потеглят Гаршин и Афанасиев, потегля Юлия Вревская, потегля с журналистически бележник Немирович-Данченко, потеглят от приволжски и уралски селца, от степи и лесове Ивановци, Степановци, Осиповци – всички те се сливат в общ порив, в една лавина от желание – да помогнат! И за пръв път стародавната легенда за освободителната мисия на Дядо Иван придобива плът и кръв и се превръща в истина. За пръв път българо-руското братство манифестира своята съдбовна връзка пред очите на целия свят, независимо от дипломатическата истерия във Виена и английската военна флота в Мраморно море. За пръв път думите: “народ народу - брат“ заживяват своя истински живот, защото Ивановците, Степановците и Осиповците от Тарутинския, Московския, Бородинския, Белоруския, Брянския и още десетки полкове, без да се интересуват от задкулисните игри, без да се интересуват от политическите сметки, тръгват да освобождават по-малката си сестра-

християнка по повеля на чувствата и разума си - едноверци, едноезичници и едноплеменници. Под Свищов загиват над 820 руси, при Никопол оставят костите си над 1200 солдати, при първата атака на Плевен – 2 400 души, при втората – 7 000, а при третата 16 000 – силни и здрави мъже – бащи и синове на великата Рус... А боевете при Шипка и Шейново, при Стара и Нова Загора, Долни Дъбник, по пътя за София тепърва предстоят - рамо до рамо с българското опълчение, с финландци, румънци, шведи, норвежци.... Хиляди, хиляди мъже загиват на „полза роду болгарскому“ и няма сила, която може да ги спре - никой не се стъписва от жертвите, от лютия студ и непосилния пек, от тежестите на войната...

Победата на оръжието става само част от победата на братството, на онази взаимна вяра и привързаност, която слива руските полкове с българското опълчение в една лавина, накарала Вейсел паша да извика край Шейново: “Тях ги е раждала една майка!“

Чудо! Наистина това е чудото, което нито лорд Биконсвилд, нито Дизраели и Бисмарк, нито Сюлейман паша можаха да разберат. Над 200 000 хиляди руски солдати и десетки хиляди самопожертвователни мъже оставиха костите си по полета и върхове в България, за да изгрее този ден Първи. Освобождението.

Десет години по-късно руският писател Глеб Успенски посещава нашата страна и виждайки пръснатите по някогашните бойни полета паметници на признателност, пише: „Никога няма да се заличи в сърцето на българския народ споменът за руския подвиг. Дядо Иван не излъга. Сам дойде и проля кръвта си, остави костите си, освободи от робство и не се докосна до чуждото, върна се в родината си, благодарейки на освободените за гостоприемството и сърдечността. По-величав образ на този дядо Иван аз не познавам. Този велечествен образ е съхранен завинаги в душата на българина и никога няма да се заличи!“

3 март! Тътенът от историческите боеве преля и във Вазовите рими:

И днес йощ Балканът, щом буря зафаща,

спомня тоз ден бурен, шуми и препраща

славата му дивна като някой ек

от урва на урва и от век на век!

Освободителната война още веднъж сроди двата славянски народа, безименният руски войник слезе от платната на руския художник Верещагин, за да се нареди до образите на хайдутите, възрожденците, до образите на Левски и Ботев. Кръвта им оцвети песните на българските жени, влезе в поезията ни, попи в свещената пръст на Балкана и завинаги ни беляза с печата на обичта.

Винаги ще има някои, които ще се опитват да пренапишат историята, да омаловажат или да променят дати, факти, събития. Винаги ще има политици, които от своите допълзени висоти ще изчисляват ползи, загуби, пропуснати шансове, ще стъкмяват, дописват или преиначават достигнатото. Нека! Така е било и ще бъде... Но има 3 март! Този ден извоюва правото си на един от най-забележителните дни в историята на нашия народ, защото той е камък, върху който отново възкръсна за живот нашата древна държава.

3 март! Ден велик, ден съдбовен, ден възкресение за България. Няма забрава за такъв ден – има памет и обич – всенародни, истински, вечни.

ДИМИТРИНКА НЕНОВА

КОРЕСПОНДЕНТ ОТ ВАРНА

ПРАЗНУВАНЕ НА 3-ТИ МАРТ В .....АМЕРИКА

Така се случи тази година. Дойдох на гости тук, в Детройт, при децата си през зимата. През този сезон тук е много бяло и студено, но посрещам внука си от училище, помагам в уроците /колкото мога/ и чакам да се случи нещо интересно. Когато разбрах, че ще има тържество по случай 3-ти март и аз започнах да уча стихчета заедно с внука ми Дениз. Вълнувах се заедно с него.

Празникът беше организиран страхотно. Много преди да пристигнат гостите вече беше подредено. Тук бяха Даниела и Вили Начеви, Бистра, Елеонора, Таня и Георги Яневи и други ентусиазирани млади хора, които искаха всички да се чувстват добре.

И ето започна тържеството. На сцената са децата от училище „България" заедно с тяхната учителка Митра Енчева. Тази млада жена с толкова любов, патриотизъм и жар беше подготвила децата. А те милите искаха всеки да чуе техните стихчета. Но микрофоните ли бяха слаби, гостите ли бяха шумни... май по „български" не оценихме труда на другите. Но за това пък американските гости слушаха децата с възторг и макар, че не разбираха думите, знаеха че те са се трудили и трябва да бъдат поздравени.

След това на сцената засвири оркестър „Веселба". За мен беше изненада, когато разбрах, че тримата музиканти са американци. Те така пламенно свириха и пяха български народни песни, че успяха да накарат всички да се хванат на хората: млади и стари, българи и американци.

Прекарахме чудесно. Младите хора от Българския културен център сигурно не са починали - след веселбата пак те е трябвало да подреждат и прибират до късно. А на другия ден, отново бяха първи в българското училище. Започваха уроците за България, за нейните традиции и обичаи.

И когато се върна в България, ще съм спокойна, че има българи, **дано да се множат**, които искат децата да знаят за България и да я обичат.

М. ШОПОВА

КАК БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ ПРАЗНУВАХА 3 МАРТ?

На 26 февруари, Българският културен център организира тържество по случай националния празник на България - 3-ти март. За доброто настроение се погрижи трио "Веселба" от Ан Арбор в състав Chris Rietz - кавал, Bruce Sagan - гъдулка и Nan Nelson - тамбура. Освен че свирят хубави български хора, присъстващите бяха приятно впечатлени и от добрия български език на музикантите.

Искам да благодаря на всички, които работиха доброволно и направиха това тържество успешно: Тодор Гаджев, Бистра Макнева, Даниела Начева, Георги Янев, Таня Янева, Люба Иванова, Надежда Маринова, Юлия Мачева и други отзивчиви българи, които се включиха спонтанно.

Специална благодарност за доброволния труд на DJ Емо, на Рик Кинг, който ни помогна да наемем залата, на Елеонора Барбов - учителка по музика и Митра Енчева - учителката по български език за програмата и на всички деца, които научиха стихотворенията си, на Александър Егов и Петър Барбов за голямата табела, която беше поставена на улицата, на Цвета Тончева и Атанаска Генчева за чудесните мартеници, на Йорданка Стойкова за ушитите знаменца за децата, на Нели Асенова и нейното семейство - за вкусната вечеря, на тези, които направиха баници и сладкиши: Митра Начева, Антония Чардакова, Флоренс Гаджева, Мая Георгиева, Кичка Цурова, Кристина Цънцарова, Илияна Георгиева, Емилия Димитрова, Йорданка Байдова, Таня Алексиева и на всички, които не се уплашиха от снега и студеното време и дойдоха, за да отбележим заедно националния празник на България.

Благодарим и на дарителите:
д-р Невин Чаушева, Андрей Иванов
и семейство Барбов.

Благодарим още веднъж на всички, които ни подкрепят.

ВЕЛЕСЛАВ НАЧЕВ,

председател на Българския културен център

ВЕЧЕРИНКА НА 11 МАРТ

На 11 март (петък) Българския културен център организира следващата вечеринка. Ще се прожектира филма "Мисия Лондон" (с продължителност 107 минути), който препълни киносалоните в България и се превърна в най-гледаните български филми.

Когато властната съпруга на българския президент решава да даде прием в Лондон, посланикът ни там получава невъзможната мисия да уреди присъствието на Нейно Величество Кралица Елизабет II.....

Филмът ще започне точно в 18.00 часа

в Балканския център на адрес 1451 Big Beaver, Troy 48312.

Вход: свободен.

Вечерта ще продължи с българска народна и естрадна музика и много танци.

Ще се предлага храна за закупуване, приготвена от Балканския център.

В залата не се пуши и консумацията на алкохол не е разрешена.

Очакваме ви!

Заповядайте заедно да се посмеем!

БЪЛГАРСКИЯТ КУЛТУРЕН ЦЕНТЪР В ПРЕСАТА

На 4 февруари Българският културен център участва в межународен фестивал на различните националности от град Sterling Heights (виж материл по темата в миналия брой). България беше представена с маса със сувенири и народни танци, изпълнени от група доброволци. Фотограф от местния вестник "The Source", впечатлен от участието на българите, е направил снимка, която впоследствие украси първа страница на вестника.

Браво на Елеонора Краева, Калина Маринова, Даниела и Велеслав Начеви, Нели Апостолова, Таня и Георги Яневи и Атанаска Генчева за достойното представяне на България на този международен форум!

Eleonora Barbov of the Bulgarian Cultural Center grabs members from the audience to dance along with her dance group. Photo and text: Eric Rerry

ПЪРВАТА ВЕЧЕРИНКА ЗА 2011 г. В СНИМКИ

По инициатива на Българския културен център в Детройт започна провеждането на вечеринки - седянки. Темата през февруари беше Свети Валентини и Свети Трифон.

На снимката: масата с материали за картички за Свети Валентин. Децата проявиха много въображение и се забавляваха.

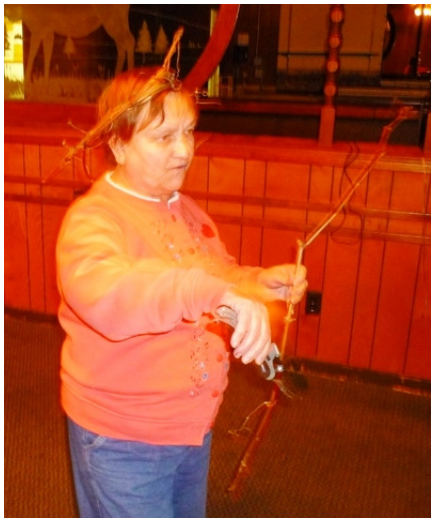

На снимката: Митра Начева показва и разказва за различните видове резитба. Темата предизвика редица въпроси, които получиха изчерпателни отговори. Присъстващите научиха и за историята и традициите, свързани с празника на Трифон Зарезан.

На снимката: Нина Енчева и Полина Макнева разказват историята за Свети Валентин, която са научили в българското училище от учителката по традиции Галина Петрова.

На снимката: Докато някои само приказваха, по-игривите не се пуснаха от хорото. Като най-добри на ръценицата се изявиха Саша и Стоян Чомакови.

На снимката:

Севи Харлева избра модел и хвана плетката. Нейното желание е такива срещи да се провеждат по-често, за да напредва плетивото.

ТРЯБВА ЛИ НА БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ МИНИСТЕРСТВО?

Българска емиграция е имало още по времето на турското робство. В Америка е прието като първи емигрант да се счита Илия Йовчев, дошъл през 1870 г. Разбира се, че е имало единични емигранти и преди него, но те не са оставили след себе си следи, по които да ги считаме като първи емигранти.

Българската емиграция до 1944 г. с малки изключения е била икономическа емиграция. От септември 1944 г. до ноември 1989 г. от България са избягали нелегално, или пък излезли легално, но не са се завърнали, стотици хиляди български граждани по политически причини. Насила въведената власт в България и терорът са били причи-ната за това масово емигриране.

Българските емигранти до 1944 г. са общували с българските дипломати и посланици на приятелска основа. Нямало е политически деления между тях. Дипломатите са се ползвали с уважението на емиграцията и ако е имало някакви въпроси за разглеждане между тях, допитванията и разговорите са водени в посолствата на България. Емигрантите може да са имали различни политически убеждения, но те не са преминавали границите на приличието. Пред посолствата не са се организирали протестни демонстрации срещу правителствата на България и против дипломатите, подобно на тези след 9 септември 1944 г. Имало е случаи, когато първият български пълномощен министър в Америка Стефан Панаретов, както и неговия наследник Симеон Радев са прибягвали до частни заеми от по-заможните емигранти, докато посолството получи необходимите суми за дейността си от правителството в София.

Веднага след наложената комунистическа система на живот, по примера на Съветския съюз в страните окупирани от него, се създават държавни организации за работа с емиграцията. През август 1941 г. в Москва се провежда т. нар. „Общославянска конференция“. На тази конференция по идея и нареждане на Сталин, но по примера на Хитлер (който създава „Съюз на немците в чужбина“ – организация използвана от нацистите за подкрепа на Хитлер в плановете му за велика Германия) се създава „Общославянски комитет“ с 20-членно ръководство, състоящо се предимно от съветски граждани. За председател е избран генерал Александър Гундоров. Целта на този комитет е да се използват славянските народи в подкрепа на Сталин и политиката му, стремяща се към световен комунизъм.

На 2 септември 1941 г. в гр. Гери, щата Индиана е свикано общо събрание на емигрантите от Балканите, пред които Георги Зайков-Пирински – довереника на коминтерна, разяснява особената важност на подетата инициатива и необходимостта тя да срещне подкрепата на всички славяни на новия континент. На 3 октомври с. г. словашките емигранти провеждат подобно мероприятие в гр. Питсбург, щата Пенсилвания.

Три месеца по-късно е организиран внушителен банкет, на който присъстват около 1400 емигранти от Източна Европа. Основната фигура и говорител на банкета е отговорникът на полската емиграция Болеслав К. Геберт – член на националния комитет на Американската комунистическа партия. Именно той запознава присъстващите с московската иници-атива и с новината, че ще се провежда Общославянски конгрес, чията благородна цел била да бъдат обединени усилията на славяните в Америка за решителна борба с кафявата чума – нацизма. Учредителният конгрес на „Общославянския комитет“ се провежда на 15 март 1942 г., а на него присъстват около 8000 емигранти. Изпратени са представители на Общославянския комитет в СССР и представители в Южна Америка, Канада, Австралия и др. Така се ражда организацията на славяните в Америка в подкрепа на Сталин и политиката му.

На 12 октомври 1944 г., по настояване на съветските окупатори, се създава Славянски комитет в София. Той е копие на Московския „Общославянски комитет“ имащ същите задачи -

обществено-политически институт за взаимно опознаване и сът-рудничество между българския народ и другите славянски народи в борбата за мир, свобода, национална независимост и прогрес. Накратко, целта на Славянския комитет е да работи за целите и по-литическите планове на СССР.

Една от важните задачи на Славянския комитет е да работи с българската емиграция и да я използва за целите на комунистическото правителство. Впоследствие този комитет ще променя името си три пъти според промените на политическите условия в световен мащаб. На 7 септември 1982 г. той се преименува на Комитет за българите в чужбина. По-късно с Постановление №180 от 1 октомври 1992 г. на Министерския съвет на Република България е създадена Агенцията за българите в чужбина (АБЧ), а от 21 февруари 2000 г. с Постановление №19 на Министерския съвет АБЧ получава статут на Държавна агенция. Независимо от промяната на имената, организацията запазва основните си служители, като отвреме навреме подновява някои от по-старите с млади, добре обучени и предани на комунистическата партия служители – щатни или сек-ретни служители на Държавна сигурност.

Много се е говорело през последните години за нуждата от създаване на Министерство на българите в чужбина, но никога не се е поглеждало сериозно на този казус. При образуването на ПП ГЕРБ също се споменаваше за нуждата от такова министерство, дори бе създадено място в новото правителството за министър без портфейл, който макар и без министерство трябваше да отговаря за българската емиграция. Едно от основните задачи на този министър бе да ускори издаването на паспорти на бъл-гарски граждани, живеещи в чужбина. Данните показват, че през 2010 г. български паспорти са получили 14 976 души, но липсва ясна статистика колко от тях действително се намират в България, за да живеят и работят или те само ползват привилегиите си на български граждани в Европейския съюз. Броят на подобни желаещи българско гражданство нараства многократно след като България става член на НАТО и Европейския съюз.

Политическата криза в България, настанала след разкритията на досиетата на бившите и настоящи български дипломати, уличавайки ги като секретни сътрудници и агенти на ДС, наложи подаването на оставката на първия министър, отговарящ за българската емиграция. След него мястото му изглежда ще си остане празно понеже премиерът Бойко Борисов може би е разбрал пълната несъстоятелност на това малка България да има отделно министерство за емиграцията при наличието на добре работещо министерство на външните работи. Винаги се е считало, че успехът на един премиер до голяма степен зависи от качеството на съветниците му. Премиерът може да е умен, предан на България и работещ за нейното благосъстояние, а не за други държавни интереси, както е било от 1944 до 1990 г., но при съветници – бивши членове на БКП, бивши агенти на ДС и с президент – бивш комунистически активист и сътрудник на ДС, не винаги даваните съвети към премиера са показвали искрена загриженост към българските интереси.

Тук макар и накратко ще се опитам да дам скромното си мнение като български политически емигрант живущ в САЩ над 40 години и чувстващ с любов и преданост към България и към българския народ.

ТРЯБВА ЛИ НА БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ МИНИСТЕРСТВО?

Краткият отговор е такова министерство не е нужно! Нужно е реорганизиране на дейността и подбор на служителите в МВР. Ако това се осъществи и ако се проведе пълна лустрация на кадрите, работещи в това министерство, ще спечели не само България и българското правителство, извършило такава реорганизация, но и цялата българска емиграция – политическа и икономическа.

Какво аз считам за лустрация? Това е един задължителен процес, който бе извършен в повечето източно-европейските страни след падането на комунизма там. Лустрацията не е процесът направен в България през 1944-1950 г. – физическото ликвидиране на български политически лица и министри на цели

ТРЯБВА ЛИ НА БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ МИНИСТЕРСТВО?

правителства или разследване, отстраняване от работа, конфискация на имуществото на всички, които отхвърляха комунистическите принципи и говорещи, преподаващи на хората за истинското лице на комунизма. Български учени – уволнени академици, професори, учители, бяха затваряни по лагери и трудово-възпитателни общежития. Това беше лустрацията на комунистите в България към всички, които не са били и не са искали да бъдат подчинени на тях и на тяхната идеология.

Лустрация, необходима на българите днес означава разкритието на сътрудниците на тоталитарната и престъпната комунистическа система и забрана те да заемат отново висши постове в управлението на България. Новата лустрация не означава физическото им премахване, нито изпра-щането им в трудово-възпитателни общежития, създадени по-рано от самите тях. Лустрацията, от която българският народ се нуждае в момента трябва да отнеме незаконно придобитите къщи, хотели, бизнеси, построени с откраднатите народни пари при разграждането на държавната собственост след падането на комунистите от власт. Лустрацията сега ще трябва да сложи край на тяхната арогантност, която им позволява да показват охранени и усмихнати със задоволство физиономии по телевизионни предавания, нагло съветвайки днешните управници как да ръководят страната.

Пенсиите на агентурата на ДС, пенсиите на военните и служителите в посолствата би трябвало да се изравнят с пенсиите на земеделските стопани, които работеха в ТКЗС-тата с десетилетия и с труда си изхранваха както тях, така и техните потомци. Лустрацията сега трябва да отстрани бившите крадци на народа и служители на чужди интереси, които смятаха, че ще правят това завинаги, не само те, но и техните наследници, носещи същите имена, които все още са по високите постове в управлението на държавата, в съдебната система, в дипломатическият корпус, в управлението на МВР, в градските служби и в банковата система на България.

Като демократична държава България не би трябвало да допусне потомството на бившите комунисти да изживее това, което изживяха потомците на избитите от бащите им български граждани. Потомството им трябва да покаже, че са разбрали грешките на бащите си, да се откажат от миналите си привилегии и да поемат всякаква служба само след равноправни конкурси, анонимно без да сочат имената на бащите си, чрез които всички врати - дори и университетските - бяха отворени за тях без изпити, без конкуренция, като деца на заслужили партизани и партийни величия.

Никога повече те не би трябвало да служат за съветници на законно избрани управители на високи служби, понеже вирусът на комунизма е все още в главите им с надеждата, че комунизмът пак ще се върне и те пак ще са по върховете на управлението на България. Едва след пълна лустрация ще може България да се отърси от отровната червена плесен, покрила остатъците на тоталитаризма, за да може нововъвежданата демокрация да просъществува.

Политическата емиграция не се нуждаеше от Славянски комитет и прерражданията му в различни комитети и агенции, понеже емигрантите избягаха именно от тях. Емигрантите са избрали пътя, по който са напуснали България и те не се нуждаят от министерства да ги съветват и контролират на Запад, където са започнали нов свободен живот в демократични държави. Никъде по света няма Министерство за емигранти, които са напуснали родината си доброволно. Има обаче министерства, отговарящи за новопристигнали граждани в съответната държава. Няколко примера са израелското Министерство на емигрантската асимилация, френското Министерство на емиграцията, интеграция и национално идентичност и канадското Министерство за гражданство и емиграцията. Главната задача на тези министерства е да поемат новопристигналите граждани в страните си и да ги улесняват в първите месеци при адаптирането им към държавата. Помагат им да

ТРЯБВА ЛИ НА БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ МИНИСТЕРСТВО?

намерят работа, подходящо жилище и курсове за бързото изучаване на езика. По този начин малката държава Израел, която при създаването си наброява около 3 милиона граждани, днес се гордее с около 7.5 милиона граждани.

Съседна Гърция се грижи за своята емиграция чрез Генералния секретариат за гърците в чужбина, който е пряко подчинен на гръцкото МВР. Техните функции са подобни на Държавната агенция за българите в чужбина, но с много по-голяма организация, влияние и финансов ресурс. През 1995 г. с президентски указ гръцката емиграция създава Световния съвет на гърците в чужбина, в който участват всякакви емигрантски групи и дружества от целия свят.

Българските емигранти, които доброволно и свободно са напуснали България след 10 ноември 1989 г., нямат нужда от Министерство за емиграцията, защото ако те имат въпроси или проблеми в избраните от тях държави, те трябва да се обърнат към посолствата и българските консули, намиращи се в съответните държави. Това са служители на МВР и е в техния капацитет да помагат при разрешаване на въпроси на емигрантите в държавите, в които те са се установили за постоянно. Посолствата си имат своите консули и аташета – аташе отговорно по културните въпроси, аташе отговорно по военни и разузнавателни въпроси, консул по въпросите за уреждане на бежанци към България или разрешаване на проблеми с документи като кръщелни свидетелства, подмяна на паспорти, оставена собственост в България и пр. Всички тези дейности са в правомощията на МВР и не е необходимо да се дублира дейността на посолствата със специално министерство на емиграцията.

Външното министерство би трябвало да се реорганизира и подготви коренно различен подход на служителите си в посолствата. Тези служители трябва да имат за крайна цел не големите си заплати и привилегии, към които се открито стремят, а грижовно и внимателно отношение към емигрантите, с които трябва да се срещат и работят. На нас, старата емиграция е добре известна студенината и дори презрението на работещите в посолствата служители. Към мен лично е било демонстрирано унизително отношение, понеже те бяха „нашите“, а аз бях считан от тях за представител на „вражеската емиграция“. От такива служители по посолствата нямат никаква полза нито България, нито емиграцията.

Официално е посочено, че всяка година българската емиграция изпраща в родината си над 1.5 милиарда долара. Неофициално тази сума е най-вероятно неколкократно по-голяма. Това не са пари, изпращани в България за бизнес или капиталовложения. Това са пари, изпращани до родителите, роднините и приятелите на емигрантите, за да могат те да преживеят някак си глада, студа и мизерията неможейки да сторят това с малките си пенсии от по 100-200 лева. А по същото време бившите агенти, военни и служители из посолствата получават 500-700 лева месечно. Не лозунгите и празните обещания преди политическите избори в България ще върнат българските емигранти обратно там, от където са избягали след обмислено и свободно решение. На България не е необходимо специално министерство с „техни“ верни служители – бивши активни комунистически активисти и сътрудници на ДС.

Старата емиграция няма да се върне в България. Единици може да се върнат, за да оставят костите си в Родината. Младата емиграция, след като пусне корените си в западните демократични държави, където живее, също няма да се завърне в България. Техните деца ще се „претопят“ в етническия казан на западните държави и постепенно ще забравят и българския език. Държавата ни обаче трябва да намери път към сърцата на българската емиграция, да поддържа приятелски връзки с емигрантите и да използва тяхното „ноу хау“, придобито с живеене и работа в съответните държави. Българската

емиграция има вече и своите милиардери в Северна Америка.

Само ръка за ръка емиграция и правителство могат да изведат България от положението, в което се намира като резултат на „бившите“ все още управляващи родината ни. Емиграцията не трябва да се търси единствено за да остави някакво наследство за България, а да се търси помощта и опита й, който се придобива само след дълги години прекарани извън България.

Правителството на настоящия премиер Бойко Борисов ще трябва да се освободи чрез лустрация от 350-те агента на ДС, които преминаха или все още работят в Народното събрание, да се освободи от 420 агента на ДС, вмъкнали се в управлението на градските и окръжните кметства, да се освободи от 191 агента служещи в дипломатическия корпус и външното министерство, за да се освободи българския народ от саботьорите в неговото управление. Само така правителството може да заслужи вниманието и симпатиите на българската емиграция, която ще намери пътища за подпомагането на родината си.

В края на 80-те години на миналия век, България очакваше деветмилионния си гражданин. След като България се освободи от задушаващия я комунизъм и след премахването на телените мрежи и граничните охранители, опасли страната за почти половин столетие, родината ни се стопи до седеммилионна държава. На всички е ясно причината за това.

Ако правителството на Бойко Борисов не се освободи от горепосочените саботьори в системата на управлението на държавата, България ще продължава да намалява, понеже най-добрите й граждани, които не искат да живеят повече управлявани от горепосочените саботьори ще продължават да я напускат и така България ще изчезне от картата на Европа. Народът ни трябва да се стресне от това, което става в България, и масово да се стече на следващите избори и да гласува против остатъците на комунизма в България, ако иска да не загуби всичките си добри граждани. Българската емиграция знае това и никакви пречки, създавани, за да ограничат участието й в политическите избори няма да я обезкуражат и всички ние ще се влеем в изборния процес, за да може окончателно да се освободим от червената плесен, все още задушаваща българския народ.

Д-Р ИВАН ИЛИЕВ ГАДЖЕВ,
Политически емигрант в САЩ от 1968 г.

КЛАС ПО АЕРОБИКА

Балкано-Американския център в Трой (1451 E. Big Beaver, Troy, MI 48083)

организира класове

по аеробика с танцови елементи.

Понеделник, сряда и петък от 19.30 часа
само $50 на месец.

За повече информация: 248-680-1600, info@baccmichigan.org, www.baccmichigan.org

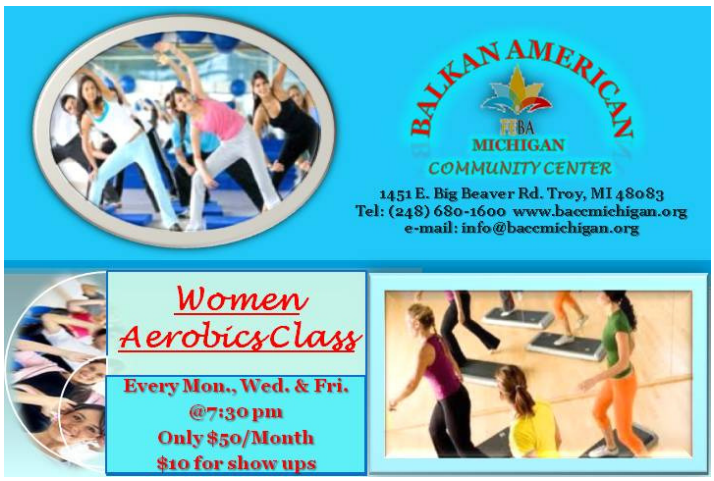

100 ВЕЛИКИ БЪЛГАРИ

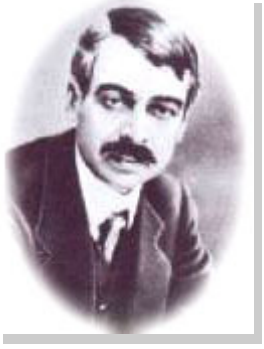

76. ПЕЙО ЯВОРОВ (1877-1914) - един от на-големите поети-класици, родоначалник на символизма в българската литература, драматург; четник и войвода от ВМОРО (1902). Редактор на различни издания, свързани с Македоно-Одринското революционно движение. Поддържа приятелски контакти с водача на ВМОРО Тодор Александров и изпълнява негови поръчки. Работи като библиотекар, а по-късно и като драматург на Народния театър. Плод на работатата му в театъра са пиесите "В полите на Витоша" (1910) и "Когато гръм удари, как ехото заглъхва" (1912).

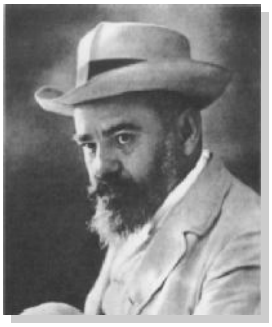

77. ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ (1866-1912) - поет-класик, преводач, есеист, един от участниците в литературния кръг "Мисъл", заедно с Кръстьо Кръстев, Петко тодоров и Пейо Яворов. той е най-малкият син на поета, политик и държавник Петко П.славейков. Директор е на Народния театър (1908-09) и на Народната библиотека (1909-11). Предложен е за Нобелова награда за литература от шведския професор Ал. Йенсен, преводач на негови произведения, сред които е и известната "Кървава песен".

78. ПЕТКО КИРЯКОВ (капитан Петко войвода) (1844-1900) - знаменит български хайдутин и революционер, посветил живота си на освобождението на земите в Тракия и обединението им с България. Организира малка хайдушка чета, с която действа в Беломорска Тракия (1861). През 1866 г. се среща с Джузепе Гарибалди в Италия. Двамата организират прочутата Гарибалска дружина от 220 италианци и 67 българи, която участва в Критското въстание (1867). Формира отряд, който се включва в Руско-турската освободителна война (1877-78). Основава във Варна Българската тракийска организация (1896), която днес носи неговото име.

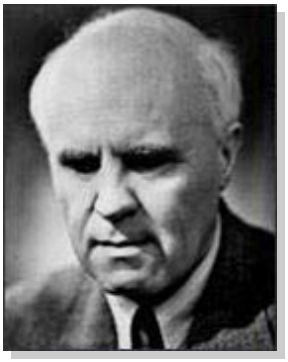

79. ПЕТКО СТАЙНОВ (1896-1977) - композитор-класик, обогатил българската музикална култура и допринесъл за бъдещото й развитие. Завършва Дрезденската консерватория с вде специалности: композиция и пиано. След завръщането си в България създва известната симфонична сюита "Тракийски танци" (1925). Преподава пиано в Института за слепи. Председател е на Съюза на нардоните хорове в България и на Дружеството на българските композитори (1933-44). В периода 1941-44 г. е директор на Народната опера. Избран е за редовен член (академик) на БАН. През 1998 г. в родния му град Казанлък е учредена фондация на неговото име.

80. ПЕТКО КАРАВЕЛОВ (1843-1903) - политик, законодател и държавник, лидер на Либералната партия (1879-83) и на Демократическата партия (1896-1903). Брат на Любен Каравелов. Участва активно в изработването на Търновската конституция (1879); многократно е народен представител. Четири пъти е избиран за министър-председател на България, няколко пъти е назначаван за министър. Заема премиерския пост по време на Съединението (1885). Дописен и редовен член на Българското книжовно дружество; успява да осигури чрез закон финансирането на неговото "Периодическо списание".

ПИСТИТЕ НА ХОУТЪН — СРЕД НАЙ-ДОБРИТЕ В СТРАНАТА

Хоутън пак се прочу - този път на страниците на авторитетното списание National Geographic Traveler, което ни постави сред топ дестинациите за крос кънтри ски ентусиасти.

Снегът в тук е идеален от декември до април, а пистите се поддържат всеки ден. Дълги са 35 км, вият се сред гори, минават през поточета, мостове и хълмове. Терените са разнообразни и подходящи за всяко ниво скиори – от начинаещи до елитни състезатели. Ширината на трейловете варира от един до над шест метра, а понякога и повече. Седем километра от тях са осветени до 10 часа вечерта - все едно се разхождаш по романтичните булеварди на Париж, под огромни борове със силни електрически лампи. От 2006 насам на трейловете на Мичигънския Технологичен Университет (МТУ) се провеждат националните младежки олимпийски състезания, а според ски треньорите пистите са от световна класа.

Снеговалежът в Хоутън през зимата е средно 250 инча. Имаме си и снежен термометър, на който се отбелязват снежните рекорди. До трейловете има лесен достъп отвсякъде: от кампуса на университета, от къщите в покрайнините на града, задния двор на училището, главните магистрали и разбира се, фермите наоколо.

Особено привлекателни за почитателите на снежните спортове са специалните трейлове за скиори с кучета, както и за индианските сноушуз. В спортния център на МТУ може да се вземе под наем всичко необходимо. Цените са доста приемливи – комплект ски, щеки и обувки за $8 на ден.

Само 10 минути с кола на север, на хълма Рипли, са пистите за планински ски и сноубординг - с два лифта, машина за сняг, осветени нощем писти и много удобни места

за деца и начинаещи. От върха на Рипли се вижда езерото, по което се развихрят сноумобилистите, когато ледът стане над 50 см. Най-подходящ обаче за тези екстремни спортове е заливът на индианския резерват в Барага, който през зимата се превръща в популярна дестинация за феновете на снега.

Въобще, в Хоутън няма как да скучае човек и няма как да не е във форма – ако не ти се скиорства, трябва да си ринеш паркинга всяка сутрин и покрива всеки месец.

МАРИАНА ТОНЧЕВА

Това е снежният термометър, по който се отчита снеговалежът за сезона.

ЕКСПЕРТНО ИЗГОТВЯНЕ НА ДАНЪЧНИ ДЕКЛАРАЦИИ

Гарантиран професионализъм и пълна дискретност!

Професионални услуги:

- **Оформяне на лични и бизнес данъчни декларации**
- **Данъчен съвет**
- **Данъчно планиране**
- **Защита при данъчен одит**
- **Консултации при бизнес стартиране**

Иван Сарафов – дипломиран счетоводител.

Завършил Walsh College специалност „Счетоводство". Работил за Liberty Tax Service и спечелил доверието на много клиенти. Успешно защитил четирите части на щатския изпит за лицензиран счетоводител – CPA (Certified Public Accountant). Понастоящем защитава магистратура по специалност „Данъчно право" (Masters in Taxation) в Walsh College.

Гарантира максимална възвращаемост на вашите данъчни вземания и оптимизиране на вашите задължения!

За повече информация:Cell: 248-787-0036, Fax: 248-926-3812,

e-mail: ivansarafov@yahoo.com, 47934 Fernwood, Wixom MI 48393

Стоматологичен кабинет

Д-р Jeffrey and William Stutman

www.smilesbystutman.com

- Зболекари, баща и син, с многогодишен опит
- Безплатна консултация
- Офисът работи в събота и в неделя
- Ниски цени и отстъпки при големи поръчки
- Профилактика и лечение на парадонтоза, проверка за рак
- Поправка на формата, цвета и разположението на зъбите.
- Безплатно избелване на зъбите при изготвяне на корони и мостове
- Изработка на зъбни протези за деца и възрастни

РЕКЛАМА

Адресът е: 18211 W 12 Mile Road, Suite 3, Lathrup Village, MI 48076 (на югозападния ъгъл на 13 миля и Southfield). Много българи вече ходят при зболекарите Stutman (говорят руски).

Обадете се и вие: (248) 569-7447

КАК ДА РЕГИСТРИРАТЕ ИМОТНИ ЗАГУБИ СЪС ЗАСТРАХОВАТЕЛНАТА СИ КОМПАНИЯ

Ако някой бъде наранен в дома ви или ако силна буря разруши къщата ви, ще трябва да регистрирате загубата си с вашата застрахователна компания. Запомнете, че застраховка "Имот" е договор между вас и вашата застрахователна компания и затова трябва да се следват правилата както при всеки друг договор. Всеки застрахован човек трябва да прочита полицата си внимателно не само, за да знае срещу какво точно е покрит, но също, за да се информира за правилата на договора. По-долу ще разгледам процеса и правилата за регистриране на имотна загуба.

1. **Разгледайте полицата си, за да видите дали сте покрити.** Може да не сте запознат с факта, че застраховката ви "Имот" плаща за изчистване на отломки или че имате покритие за екстра разходи от типа на хотел, ако ви се наложи да се преместите за период от време. Ако не можете да намерите полицата си, поискайте копие от агента или застрахователната си компания.

2. **Докладвайте всички престъпления на полицията.** Ако домът ви е бил ограбен или разрушен от вандали, обадете се в полицията. Вземете полицейски доклад и имената на всички офицери, с които разговаряте.

3. **Незабавно се обадете на застрахователния си агент или компания.** Застрахователните компании прилагат времеви лимити за регистрация на загуби. Задавайте въпроси: Покрита ли ми е загубата? Загубата ми по-висока ли е от сумата на "deductible"? ("deductible" е частта, която вие плащате), Колко дълго ще отнеме да получа пари за покритата си загуба?, Трябва ли да се сдобия с парична оценка за нужните поправки по къщата?

4. **Водете си подробни бележки.** Записвайте имената и телефоните на всички служители на застрахователната ви компания, с които комуникирате. Запишете информацията на инспектора ви. Шансът да получите пари от компанията бързо и щетите ви да бъдат поправени на време е много по-голям, когато имате записки с всички факти. Записвайте имена, дати и кой какво е казал. Добри записки също увеличават шансовете ви, ако се наложи да се оплачете от застрахователната си компания на "Department of Insurance" или ако решите да съдите компанията си.

Не се съгласявайте да получите определена сума за загубите, ако мислите, че заслужавате повече. Имате право на независима оценка на щетите, ако изискате такава.

След катастрофални загуби, причинени от урагани и други бедствия, публични инспектори предлагат да помогнат на жертвите да получат парите, които заслужават от компаниите (разбира се срещу заплащане). Най-вероятно няма да имате нужда от публичен инспектор, но ако се стигне до тази ситуация не забравяйте, че той ще ви таксува.

5. **Направете списък със загубени или унищожени вещи.** Ще се наложи да докажете загубата си. Не изхвърляйте нищо преди инспектор от компанията да е посетил дома ви за инспекция. Добра идея е също да направите снимки или видео на разрушеното имущество. Опишете всички вещи и изпратете копие от списъка и касовите бележки на инспектора от компанията.

6. **Ако трябва да отидете на хотел за известно време, запазете касовите бележки.** Ако къщата ви е доста разрушена и се наложи да се преместите другаде, направете списък с всички допълнителни сметки и пазете касовите

си бележки. Повечето застраховки "Имот" предлагат покритие за тези екстра разходи.

7. **Попълнете формулярите за регистрация на загубата.** Застрахователната компания е длъжна да ви изпрати формуляри за регистриране на загубата след като им се обадите по телефона и ги уведомите. Обикновено компанията трябва да ви изпрати тези формуляри до определен период от време, който е различен за всеки щат. Постарайте се да изпратите попълнените формуляри на компанията колкото се може по-скоро, за да няма забавяне на процеса.

8. **Изискайте от инспектор да ви оцени загубите.** В повечето случаи, застрахователната ви компания ще уреди оценка от инспектор. Когато се съгласите с компанията над оценената сума, вие трябва да получите плащане от компанията в кратък период от време.

9. **Направете временни поправки.** Предпазете имуществото си от допълнителни загуби. Запазете касовите бележки и ги изпратете на застрахователната си компания, за да ви платят за временните поправки като част от загубата.

10. **Не правете постоянни поправки.** Не поправяйте нищо 100% преди да сте получили оценка на щетите от инспектор. Правете само временни поправки, нужни за закрила от нови щети. Застрахователната компания може да откаже да плати, ако направите каквито и да било трайни поправки.

Ако щетите във вашия квартал са много и сериозни, помогнете на инспектора да ви намери сред разрушените домове. Изчистете пощенската си кутия и я сложете близо до улицата, за да ви бъде виден номера на къщата. Напишете името на застрахователната си компания, номера на полицата и временния си адрес на табло и го сложете на видно място пред къщата.

Ако е възможно, присъствайте по-време на оценката от инспектора и си водете бележки. Може да поканите и строител, ако имате такъв приятел, който да ви представлява по време на оценката.

11. **Потърсете повече от една строителна компания за поправки на щетите ви.** Опитайте се да използвате местна строителна компания с добра репутация. Големи загуби като тези причинени от урагани винаги привличат лъжливи компании, които работят с много ниско качество или направо забравят за вас след като получат плащане от застрахователната ви компания.

Следват няколко допълнителни стъпки, специфични само за кражби и/или щети на лично имущество, телесни наранявания и бедствия.

1. **Кражби и/или щети на лично имущество.** Направете списък с откраднатите и разрушените вещи и дайте копия на полицията и на застрахователната си компания. Продиктувайте на компанията ви имената на офицерите, с които сте говорили.

2. **Телесни наранявания.** Погрижете се за наранения човек по най-добрия начин и бърз начин. Ако се наложи посещение в болница, запазете касовите си бележки, за да получите компенсация.

3. **Бедствия.** Информирайте местните или държавните служби къде се намирате и ги помолете за помощ. Съдействайте им, ако се налага евакуация.

Ако следвате горе изброените стъпки, регистрацията на вашите загуби не би трябвало да бъде затруднена нищо.

ДЕЯН КОЖУХАРОВ

Kozhuharov Insurance Agency

Ph: (269) 441-5158 or (248) 481-8301

Toll Free: (877) 205-0051

Fax: (269) 441-5163

КАКВО СМЕ ДАЛИ НА СВЕТА?

Въздушната възглавница

Катастрофите не са проблем само на нашето време.
Още през 50-те години на миналия век се е търсило средство за обезопасяване на автомобилите, днес то е известно като въздушна възглавница (air bag) и един от създателите му е:

Асен Йорданов, българин.

Цитат от Уикипедия: The world's first air bag, meant to ensure the safety of pilots and automobile drivers alike, was designed by Jordanoff in (1957).

(четете за още изобретения от Асен Йорданов в следващия брой на вестника)

ЛОВДЖИЙСКИ ЗАБЕЖКИ, СЪТВОРЕНИ В СМЕШКИ

от Ангел Гецов - Гец от Горна Оряховица (виж материал за автора в бр. 2, 2011)

Двама пиани ловци седят в кръчмата. Изведнъж на вратата се появява един рошав барак.

- Лъв! - извиква единия.

- Така ли? Аз си помислих, че е дошла жена ми.

****

- Как е ловът! Удари ли нещо?

- Ударих!

- А къде е уловът?

- Отведоха го с колата в "Бърза помощ".

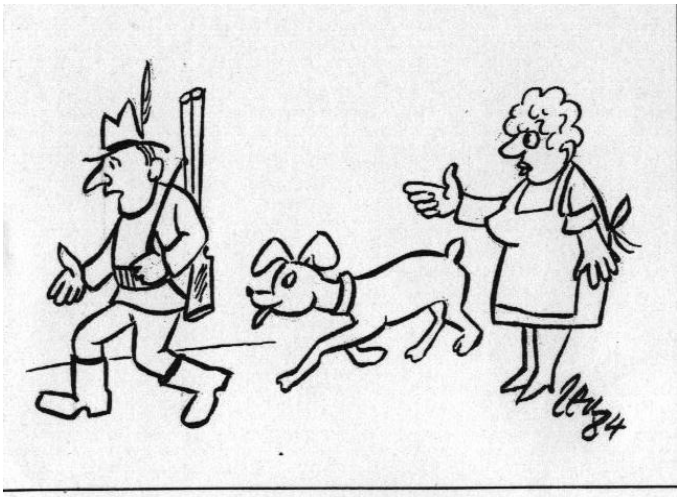

- НА ВРЪЩАНЕ КУПИ ЕДИН КИЛОГРАМ ТЕЛЕШКО!

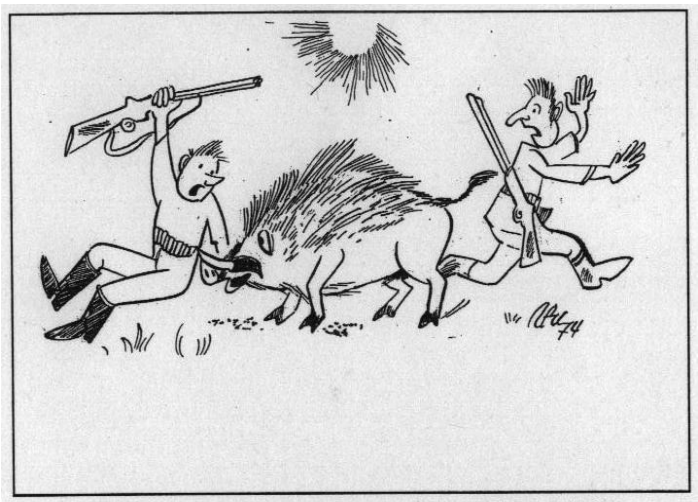

- ПЕШО-О! КАЖИ НА ЖЕНАТА, ЧЕ ЩЕ ЗАКЪСНЕЯ МАЛКО!

БЪЛГАРСКИ БЕБЕТА

На 3-ти февруари се роди Мариян (4 кг. и 56 cm). Това е второ дете за Мария и Георги Иванови от Novi. Батко Жорко все гледа да е около бебето и го чака да порастне, за да си играе с него.

Мария е активен помощник на Българския културен център и до напредване на бремеността си беше учителка на подготвителната група към училище "България". Сигурни сме, че и малкият Мариян ще бъде достоен българин. Въпреки че е само на 20-тина дена, той участва в българското тържество за 3-ти март!

Поздравления!

На 22 февруари се роди Николай Георгиев Лазаров (7 lb 9 oz, 21 inches) - първа рожба за Красина и Георги.

Това е първо внуче за Гинка и Александър Егови от Clawson. Щастлива е и лелята Мария, която обещава да помага и гледа бебето.

Честито!

КОЛЕТИ ДО БЪЛГАРИЯ

DOOR TO DOOR SHIPP INC

отваря офис за щата Мичигън

Пратки до всяко населено място в България.

В цената са включени следните услуги:

- кашон с размер 30X20X12 инча
- освобождаване от митница
- доставка на адрес в България
- основна застраховка

За контакти: Валентина Маринова

(734)331-9305 Офис

(313)522-1846 Мобилен

ROCHESTER BOOKKEEPING & TAX SERVICES

Office address: 1700 W. Hamlin Road, Suite 200, Rochester Hills, MI 48309

Tel: (248)495-5494 • Fax: (248)601-1773 • email: krassy@RochesterBTS.com

Предлагаме следните услуги:

- **Изготвяне на лични и бизнес данъчни декларации**
- **Представителство на клиента пред данъчните власти**
- **Счетоводство на бизнес организации**
- **Безплатни данъчни консултации**

Не чакайте да Ви се обадят данъчните власти, обадете се ВИЕ сега на КРАСИ ПОПОВА.

Акредитации:

- **Enrolled Agent with IRS**
- **Authorized IRS E-file Provider**
- **Certified QuickBooks Pro-Advisor**
- **Notary Public**

СТИХОТВОРЕНИЕ - ЗАГАДКА

В миналия брой на вестника публикувахме стихотворението "Импресия" от нашата съгражданка Емилия Димитрова с въпрос за кого или какво е написано стихотворението. Получихме само един отговор от наш читател: "живота".

Според авторката "това е много добро предложение".

Ето и края на стихотворението:

Иди си. С тебе веч се наиграх.

И нека слънцето зад облак да изплува.

С теб изпитах трепет, слабост, грях.

Иди си дъжд! Сега със слънцето флиртувам.

Нова загадка

Що е то?

Бленувам те, желая те, мечтая те

как страшно искам да си вечно мой

сънувам те, прегръщам те, целувам те

с теб ще бъда като Херкулес герой

от Квазимодо в Ахил ще се превърна

в очите женски ще съм богът Аполон,

но докога ли шансът ще ме отминава,

за да .....

Емилия Димитрова

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В ДЕТРОЙТ

Брой 3, 2011

Phone: 586-219-8710
E-mail: info@bulgariansindetroit.com
www.BulgariansInDetroit.com

Броя подготвиха: Росица Димитрова, Анелия Петров, Даниела и Велеслав Начеви

Авторите носят отговорност за съдържанието на материалите. Изказаните мнения е възможно да се различават от становището на редакционната колегия. Авторските материали подлежат на редактиране .

Абонирайте се за вестника на българите в Детройт тук

Застахователна агенция

КОЖУХАРОВ

Ph: (269) 441-5158 или (248) 481-8301

Надеждна застраховка за вашето бъдеще

Фирма "Биляна"

(248) 939 0401 - Резервации за самолетни билети, ваканционни пакети, хотел, наемане на кола. Преводи и легализация на документи.

Фирма Kubisch Sausage Co.

предлага на едро и дребно:

* Български кебапчета
* Луканки
* Селски Суджук
* Бабек
* Свинска рибица сушена и пушена
* Ребра - сушени и пушени
* Шунка
* Сушени и пушени меса (телешки и свински)
* Пушени телешки и свински колбаси с подправки от Европа
* Пушен бекон
* Унгарски салами
* Long John customized gift basket - по всякакъв повод и по ваш избор на асортимента. Пратката може да бъде доставена навсякаде с Fedex

Българска Телевизия в Америка

$19.95 на месец	$29.95 на месец	$35.95 на месец
Канал 1, Фен Тв, 7 Дни.	11 Български Тв канала	17 Български тв канала и още нещо